

ванія, опустоши тѣзь странж отъ гдѣто доведе ии 70,000 робе. (1418). Сърбскый краль като бѣше са укрьшилъ въ Смедерово (Семендрія), Мурадъ доде та му поиска ключоветѣ на тозь градъ. Георги му отказа; но той слѣдъ тримѣсечна обсада го прѣвзе, хванж Георгиа и брата му та имѣ извади очытѣ и гы испроводи въ тьмница. Албертъ, тогазь германскы и унгарскы царь, доде въ помощь на Сърбытѣ като са прѣвезе прѣзь Дунавъ, но войската му оплашена, като видѣ Турцытѣ, разбѣга са на кждѣто може.

Ва него врѣме Мурадъ безъ да следа побѣдытѣ си, пожела да укрьпи мира, и са обрнж къмъ Владислава, поляшкы царь, наслѣдникъ на унгарскый прѣстоль. Но Владиславъ бѣше вече спечелилъ въ своя полза чрѣзъ искренната си политика Хуняди-Корвена, и направи съвсѣмъ неопредѣлены отговори на Султановытѣ прѣдложенія. За туй са обяви война, и османската войска обсади Бѣлградъ. Слѣдъ като стояж шесть мѣсецы безъ да побѣдѣтъ, Турцытѣ навлѣзож изново въ Трансилванія и обсадижж Херманщадъ (Сибинъ).

Сега ся поевява въ военната исторія на Османцытѣ и на Маджарытѣ храбрыйтѣ юнакъ *Иванъ-Хуняди* (Сибинянинъ Янко), като побѣдитель надъ първытѣ въ пълната блѣскавость на името си; той имѣ въспрѣ побѣдоносный ходъ цѣли двадесетъ години. Повеже бѣше помогнжлъ на Владислава за да възлѣзе на унгарскый прѣстоль, за признателность тозь послѣднытѣ го бѣше направилъ войвода въ Трансилванія.

Токо като чу Хуняди че Херманщадъ е въ опасность, долѣтъ му на помощь. Бой страшенъ са захвана, и Турцытѣ като са побѣдижж, тьртижж да бѣгжтъ; Хуняди гы погнж и гы натири прѣзь Дунава. Въ бойното поле паднажжж 20 тысецы Турцы, а само тры тысецы Маджары. Хуняди, като освободитель на отечеството си, испрати на унгарскыя съюзникъ, сърбскый краль Георгиа, пльнѣ и трофеи съ едны прѣмногю натоварены кола, цото двадесетъ коня едвამъ съггы теглили. Въ сжщата година Хуняди одбржж еще една,